

[Carl Petersen.]

til denne konsolidering; at finansieringsbehovet nu kan dækkes uden træk på nationalbanken, er vel et godt bevis på en af disse foranstaltningers virkninger.

Den højtærede ministers udtalelse om, at diskontoen kan forventes at blive lavere, har vel årsag i det samme og vil i erhvervslivet blive hilst med megen tilfredshed ikke mindst af de arbejdere, der er uden beskæftigelse, da en lavere rente normalt betyder en lettelse i finansieringsvilkårene og dermed mere beskæftigelse.

Jeg er enig med den højtærede finansminister, når han, trods de lyspunkter han har givet udtryk for, advarer imod at være for optimistisk med hensyn til fremtiden, således at man fristes til at svække den konsoliderede stilling, der er opnået. Men jeg kan ikke frigøre mig for den tanke, at en for stor tilbageholdenhed i investeringerne i statsvirksomhederne kan blive farlig og bevirke, at vi kommer bagefter på områder, hvor det havde været heldigere at være foran andre. Her tænker jeg på de store trafikproblemer, og jeg tænker på, hvad der har med undervisning og forskning at gøre. Vi har, som det så ofte er sagt, de store årganges problemer at kæmpe med, og det er derfor særdeles nødvendigt, at undervisning og oplæring ikke hæmmes af mangel på bevillinger. Forsømmelser på dette område kan, synes jeg, få uheldige følger fremover.

Det samme kan og bør siges — og måske stærkere — om det videnskabelige forskningsarbejde, som det gælder om at fremme i så høj grad, som det overhovedet er muligt. Jeg tænker her selvfølgelig på alt det, der har med den tekniske udvikling at gøre, og som kan fremme det produktive liv. Jeg understreger dette, fordi jeg ikke ønsker det forvekslet med *alt* videnskabeligt forskningsarbejde.

Jeg er naturligvis opmærksom på de anselige beløb, der stilles til rådighed for atomforsøgene på Risø, men der er næppe tvivl om, at vi også inden for det landbrugsvidenskabelige forskningsarbejde bør sætte alle sejl til, for at vi kan være på højde med de krav, fremtiden vil stille til landbrugets udøvere. Det er endnu ubestemt, hvorledes Danmarks placering vil blive i det nye økonomiske samarbejde, der er

ved at tage form i Europa. Men én ting tror jeg vi skal regne med: at uanset hvordan vi placeres, vil de krav, der stilles til vor konkurrenceevne, blive meget store, og det er min opfattelse, at skal vi klare os i denne konkurrence, vil det i hvert fald for landbrugsprodukternes vedkommende blive på kvalitetsvarerne, vi skal sejre. Jeg tror, at der på dette område gennem den videnskabelige forskning endnu kan gøres meget, som kan blive til nytte i fremtidens arbejde.

Må jeg i denne forbindelse spørge ministeren — det bliver vel nærmest den højtærede indenrigsminister, dette spørgsmål sorterer under — om det kan forventes, at der inden for den nærmeste tid vil blive stillet forslag om oprettelse af et levnedsmiddelinstitut. Jeg tror, det bliver en af de foranstaltninger, som vil blive nødvendige, hvis vi skal kunne klare os i konkurrencen, når det rigtig skal til at gå løs, og den tid nærmer sig jo. Vel ved jeg, at ret store beløb vil blive nødvendige for at løse dette spørgsmål; men jeg tror alligevel, beløbene vil være små i forhold til den nytte, de kan gøre. Jeg tror, at de penge, der anvendes til dette formål, vil være givet godt ud.

Socialministeriets budget er i finanslovsforslaget langt det største; dette ministerium er opført med mere end 1 200 mill. kr. Når jeg nævner dette, er det selvfølgelig ikke, fordi jeg har noget ønske om, at der her skal foretages besparelser, som betyder reelle forringelser; men jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med, at den højtærede socialminister har fremsat lovforslag om oprettelse af et socialforskningsinstitut, således at der er udsigt til, at hele det sociale spørgsmål kan blive behandlet på videnskabelig basis. Jeg tror, det bliver nødvendigt, at der skabes fuld klarhed over, om de store beløb, der her er tale om, anvendes på en sådan måde, at det med rette kan siges ikke alene, at samfundet giver mange penge ud til sociale foranstaltninger, men også at pengene er givet rigtigt ud. Det, som det i sidste instans drejer sig om, er dog, at man får det mest mulige for de penge, man giver ud.

Må jeg nævne et forhold i denne forbindelse, der er meget iøjnefaldende for mig: der bygges i disse år landet over, snart sagt i alle landkommuner, blot de har et indbyggertal på op imod 1 000, alderdoms-